

מסורת הש"ס

(א) [לעיל כט:], (ב) עין
נחדושי הרשכ"א, (ג) [ד"ה
וסבר],

הגהות רב"ח

(א) חוש' ד"ה אומר רבא
וס' מלאמריין לקמן. ג"כ
ג"ל בדפריד:

מוסף רש"י

סליקוסתא. עשנ שחא
גאה למראה ולהרית. (שבת
-:)

רבינו חננאל

[illegible]

המניח פרק שלישי בבא קמא

מִלִּיקוּסְתָּא. פסולת עִזִּירי תמרים עשו מהן שֶׁכֶר. ל"א שְׂמִי
שֶׁכֶר תמרים וּמַגְנִיץ אוֹתוֹן עֵינִן יין קְרוֹשׁ וּמֵאֲכִילֵן לַתְּמוּרִים:
שְׂמַעְתִּיפִי. דְּלֹאֵר הִלְכֵה וּמִרְחֵן כֵּן: מוֹתְרִין הוּא. שֶׁהִמְרוּ כְּמֵה
פַּעֲמִים בְּנַעֲלִים: שָׁהִי לוֹ לַעֲמֹד. כְּלוֹמֵר בְּהִי מִתְּקוּמָה מִמִּתְּחִיל
שֶׁהָיָה נִפְלִטוֹ כְּדִי עֲמִידָה וְעַל
עֲמִדָּה: **לִכְפֹּךְ.** לִקְנוֹן הַקּוֹדֶשׁ וְלֹא
כְּמִיפּוֹ דְּכֹדֵךְ נוֹשֵׂאֵי מִשְׁאָלִי: **לְפֹשׁ.**
דְּמִשְׁנוֹה הוּא וְאִין רִהֵ"ר עֲשִׂיהִי לֵךְ:
וְהוֹגִיץ. מוֹכֵר בְּלִי זְכוּתִים: **וְאִם מִתְּחִלָּה**
רָאשׁוֹן נִפְלו כוֹלֵן. לִקְנוֹן מִפְּרִשׁ:
הִי"ן

מליקוסטא בשלמא רב ארא בר אבהו
כשמעתיה אלא רב הונא לימא הדר ביה
יהנהו מותרין הווי: **מתני'** בשני קדרין
שהיו מהלכין זה אחר זה ונתקל הראשון
ונפל ונתקל השני בראשון הראשון חייב
בנוקי שני: **גמ'** אמר רבי יוחנן לא תימא
נתקל פושע הוא וחייב אלא אפילו לרבנן
יזיב שהיה לו לעמוד ולא עמד רב נחמן בר
רבי לעמוד: היה לו להזהיר ולא הזהיר ורבי
עמוד לא היה לו להזהיר דרמידי תני יהיה
אחרון נשברה חבית בקורה פטור ואם עמד
מד לכתף דאורחיה הוא וקתני חייב דהוה
אבל עמד לכתף מאי פטור ארתני סיפא
פטור לפלוג וליתני ברידה בד"א כשעמד
הא קמ"ל דאע"ג דעמד לפוש כי קאמר לו
יהקדירין והוגנין שהיו מהלכין זה אחר זה
שני בראשון והשלישון בשני ראשון חייב
ישי: **הא** מהמא ראשון נפלו ראשון חייב
היה פטורין מאי לאו שלא היה להן לעמוד
היה להם לעמוד מאי פטור אי הכי ארתני
פטור לפלוג וליתני ברידה במה דברים
לא היה להן לעמוד פטורין הא קמ"ל
הזהירו זה את זה פטורין: **אמר רבא**
בנוקי גופו בין בנוקי ממונו שני חייב
לא בנוקי ממונו ממה נפשך אי נתקל
תקל לאו פושע הוא אפילו ראשון נמי ליפטור
ראשון

וּקְתַנִּי חַיִּיב שָׁהוּ לוֹ לְהוֹדוֹר אֶפֶ"ג דַּעֲרִיד לִנְתָּק הֵיזֵו לְהוֹדוֹר וְאִם וּמְנַלֵּה דַמְשׁוֹס שָׁהִיז לוֹ לְהוֹדוֹר חַיִּיב דַּלְמָא דַמְשׁוֹס דַּמְקוּמִינִן לִקְטֵן דַרְמִי כְּשֶׁלֶדֶל חַיִּיב מְשׁוֹס דַלָּא הֵיזֵו לְמִימְרֵי כְּשֶׁלֶדֶל וְיִ"ל כְּשֶׁלֶדֶל נִמִּי דַרְכּוֹ כְּמִתְקַף וְאִם אִי אֹרְחִיז אֲמֵי הֵוֹז לֵה לְהוֹדוֹר אֲמֵי לִקְטֵן מִוֹכַח דִּלָּא לֹא רַמִּי כְּשֶׁלֶדֶל פְּטוֹר דַּעֲרִיד לִיָּה לְעַגֵּל חֲבִית לִנְתָּקוֹן אֲדַעֲרִיד שִׁמָּא יַעֲמֹד לְפָנֵי קוֹרֵה וְאִם אֲמֵי כְּשֶׁלֶדֶל נִמִּי לִפְטֹר הִכָּא דַּעֲרִיד לִיָּה לְעַגֵּל חֲבִית לִנְתָּקוֹן אֲדַעֲרִיד שִׁמָּא יַעֲמֹד כְּשֶׁלֶדֶל כִּיּוֹן דַּרְכּוֹ הִמְכַחֲפִין בְּכָךְ וְיִ"ל כִּיּוֹן דַּלְפַעֲמִים מִתְקַף וְאִין מִנִּית כְּשֶׁלֶדֶל לֹא אֲיַעֲבִי לֵיה לְאֹדוֹרְחִי וְאִין מִיּוֹק לֵה נִמִּי כְּשַׁעֲמֵד לְפִשׁוֹ אֲמֵי חַיִּיב הֵוֹז כִּיּוֹן דַּעֲרִיד לִיָּה לְאֹדוֹרְחִי כְּמִתְקַף כְּעִמְדֵה לְפִשׁוֹ נִמִּי אֲיַעֲבִי לִיָּה לְאֹדוֹרְחִי דַמְנָא יַדַּע אִם עִוֵּמֵד לִנְתָּק אִלּוּ לְפִשׁוֹ וּפִשְׁתָּהּ הֵוֹז וְיִ"ל דַּמְיַכָּא שְׁפִיר אִם עִוֵּמֵד לְפִשׁוֹ אִלּוּ לִנְתָּק הֵלֶכְךָ כְּשַׁעֲמֵד לְפִשׁוֹ אִין לִנְתָּקוֹן לְהוֹדוֹר מְשִׁלֵּד דַּלְמָא אֹרְחִיזִי כְּשֶׁלֶדֶל כְּשַׁעֲמֵד לְפִשׁוֹ הֵלֶכְךָ הֵוֹז דַּעֲמֵד דַּעֲמֵד פִּשְׁתָּהּ הֵוֹז לֹא שִׁמָּא אֲמֵי אֲבָל כְּשַׁעֲמֵד לִנְתָּק אֹרְחִיזִי הֵוֹז לִנְתָּקוֹן כְּשֶׁלֶדֶל וְאִין לוֹ לְהוֹדוֹר: **אָמַר** רַבָּא רַאשׁוֹן חַיִּיב בְּנֻקִּין שְׁנֵי. לָשׁוֹן שְׁנֵי פִי' כְּנֻקְטֹרֶס מִפִּי הַמְּהוּרָה אֲבָל שֵׁן נִדְרָהֵה לִי' עֵינֵי וְהֵם פִּירוּשׁוֹ רַאשׁוֹן חַיִּיב בְּנֻקִּין שְׁנֵי בֵּין בְּנֻקִּין גּוֹפֵה בֵּין בְּנֻקִּין מִמּוֹט דַּרְלָשׁוֹן וּבְנֻקִּין גּוֹפֵה מִמִּיַּיב אִין עַל מִמּוֹט דַּעֲרִיד הֵוֹז אֲמֵי אֲבָל שְׁנֵי לִפְטֹר מִמּוֹט דַּקְדִּירוֹת הִרְאִשׁוֹת הֵוֹז בִּיר וְאִלּוּ מִמִּיַּיב אֲבָלִים כְּדַמְפֹּרֶס דַּרְלָשׁוֹן וְאִלּוּ פִּשְׁתָּהּ הֵוֹז וְלִפְטִיךְ חַיִּיב עַל מִקַּח שִׁמּוֹטוֹ פִּשְׁתָּהּ אֲבָל שְׁנֵי לִפְטֹר

בשלישי כל כך ומ"מ כספוק השני הזיק אפי' במזמון השלישי חייב דהיה לו לעמוד ולא עמד אבל כשהיוק ממונו של שני אפילו גופו שלש פטור דלמחר ליה האי בירא לאו אלא כרמייה דה"ל מפקיר נזקין ללחור נפילת אונס מייחבי כולן פטורין על נזקי ממונן אפילו ראשון אם הזיק ממונו אפילו את גופו השני ולא מצי אוקמה דבריייהו כרבנן דלמחר נתקל אונס הוא דהו ראשון מני מפקיר נזקין ללחור נפילת אונס ורבא כר"מ דלמחר נתקל פושע הוא דקשי' דבריייהו ורבא לפרש הכרמייהו דקדקין וחגגין קמחו להכי ליכא למימר דפליגי דבוקנט' כרמייה דרבא כ"ל פטור לר"מ כיון לרבנן נתקל פושע הוא ולא פליגי אלא במפקיר נזקין אבל מן מקום ה"ל ללוקמי בדיקא רבנן דלמח להו מפקיר נזקין פטור ועוד דבהאומיטס (ב"מ דף עב: ופס') משמע דליכא מאן דפליגי נזקין דלוקמינא לעיל פלוגתא דנתקל פושע דקאמר הכס' וק"ל דנתקל פושע פליגי ומשני אלא אמר רבא ראשון חייב בנזקי שני בין בנזקי גופו בין בנזקי ממונו דשני והוא דהזיק בגופו אפי' דלמח דמפקיר כשהיוק ראשון בממונו מ"מ חייב על שניה לו לעמוד או להוסיף ולא עמד והוסיף אבל שני חייב בנזקי שלישי בנזקי גופו ולא אמתומו דגוף הוא צור משום דלמח יומר נתן הראשון ולכן מטעם שיהיה לו לעמוד לאו הוא אלא בן הראשון שאין אונס כל כך אפי' דרבאנוה וזו הפטור אל דהמזיק דממשמע דבהאומיטס כיון שיהיה לו לעמוד ולא עמד משני ליה אלא דאם המזיק אפי' שזה דוחק אין לחוש כיון דלא קאי מסקנא הכי אי' י"ל דרבא כבידא ליה בנתקל פושע כר"מ ולכן הראשון היו אדם המזיק ולא צור מ"מ פטור ליה דבריייהו אמתו ממונו משום דסבר מפקיר נזקין פטור אפילו אחר נפילת פשיעה אפי' דרבא סבר כר"מ כיה אל סבר כר"מ ופי' הניחא לשמואל אלא לרב אמאי חשיב ליה להאי שני צור מרבננה רב אלא כגון כשהיוק כלים ככלים והשמה דרב היה וכל יליכא בדיקא ללשנא קמא דרבא וכו' חייבין על נזקי גופו שפירו הזיק את ממונו ופטורין על נזקי ממונו שמתון הזיק את הממונו ואפי' דנתקל פושע הוא מ"מ הוא ממונו בור ופטור על כלי שאל כשהיוק ממונו את הנזק הראשון חייב והשני פטור וגרס ברבא האי בירא לאו אלא כרמייה ורבא אמר רבא גרסינן ה"ל צור ולא מצינו צור שחייב בו את הכלים ולשון ראשון פ"ה והיא גירסת ר"מ אמר רבא ראשון חייב בין בנזקי גופו בין בנזקי ממונו דשני כשהיוק בגופו של ראשון דמפרש דראשון ודאי פושע הוא לר"מ דמנפשיה נפיל והו אדם המזיק ולרבנן משום שיהיה לו לעמוד ולהוסיף ושני חייב בנזקי גופו של שלישי אבל לא בנזקי ממונו של שלישי דמאפי' דלמורו של שלישי מחייב דהיה לו לעמוד ולא עמד אמתו פטור דה"ל צור ולא מצינו צור שחייב בו את הכלים ולשון ראשון שני נחשב גופו לו ופטור על ממונו השני ומשני ופלי' וה"ל פושע לר"מ ולרבנן משום דה"ל להוסיף לרב נתמן ולרבי יוחנן היה לו לעמוד אפי' דלרבנן שניה אנושין מ"מ הראשון אנושין אפי' אם אדם המזיק מנעם שיהיה לו לעמוד לא להוסיף והשני שהוא אנוס יומר אין נחשב מטעם זה כ"ח צור ולפי זה הו"מ למפרך השתא הניחא לשמואל ^(א) דלמחרין לקמן מייחבי כולן חייבין על נזקי גופן ופטורין על נזקי ממנון של נזקי ויחזר בו רבא מתוך קושיא זו וזמיה דלישני בגופו וממונו אמתיוקין קאי ותיידין אמתיו גופו הראשון מטעם אדם המזיק וגופו של שני משום צור ופטור אמתיו ממונו הזיק כרבנן דלמחר נתקל לאו פושע הוא והו מפקיר נזקין ללחור נפילת אונס אבל אמר רבא ראשון חייב בין בנזקי גופו בין בנזקי ממונו הראשון אל הזיק בגופו שני ספרים שסומד בהן כבידא בין איתוק מגופו בין איתוק מממונו שני חייב בנזקי שלישי בנזקי גופו דשני משום שיהיה לו לעמוד אבל לא בנזקי ממונו דשני דל"ל האי בירא לאו אלא כרמייה דלמח היה שבראשון גרס לו ליפול אבל ראשון ודאי פושע הוא ולהכי קמני דבריייהו וכו' פטורין על נזקי ממונו פ"ה על נזקין שגוף הראשון מני נחשב צור כיון שלא הזיקו בידים וקשה כיון דפושע הוא אמאי פטור כשהיוק הזיק ממונו השני ואפי' שאין מזיק בידים אין לו נחשב צור דהתן אם עמד בעל קורה חייב בנזכית של חצירו אלא חשיב אדם

ללא.

עין משפט
גד מצות

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones